Una fita només per a escollits

ELOI AMAGAT fa història i s'afegeix al reduït grup de futbolistes que han jugat a Tercera, Segona B, Segona A i Primera Divisió amb el mateix equip

ant de bo sigui jo l'únic». Eloi Amagat [http://www.diaridegirona.cat/tags/eloi-amagat.html] va entrar divendres a la història del Girona després de convertir-se en el primer i únic jugador que ha defensat la samarreta del club a Tercera, Segona B, Segona A i Primera Divisió. Una fita impensable quan va començar a Montilivi, acabat de sortir del juvenil del Vilobí amb amb prou feines 19 anys. El debut va ser esperançador, amb un gol també històric contra el Vila-real a la Copa del Rei que eliminava un equip de Primera Divisió. Era l'octubre del 2004. Catorze anys i 190 partits després, Eloi Amagat va estrenar-se a Primera amb el Girona i va complir un dels seus objectius de la temporada: ser el primer jugador que ha estat a totes les categories nacionals amb l'equip. «És un orgull i quelcom espectacular que no m'hauria imaginat mai. Espero que sigui l'últim perquè voldrà dir que el Girona no haurà tornat a baixar a l'infern, on ja vam ser-hi durant un temps», expressava divendres a la nit. L'infern a què es refereix Eloi Amagat són les temporades en què l'equip navegava per Tercera intentant recuperar una Segona B que, aleshores, ja era un èxit.

Eloi va estrenar-se abans a Segona B que a Tercera amb el Girona. Va ser en un derbi contra el Figueres (2004-05). Aquell any l'equip, sense Eloi que havia estat cedit al Palafrugell, va baixar i el curs següent (2005-06) va formar part de la plantilla de Domènec Torrent a Tercera que es va quedar a les portes de l'ascens a Elda. Després d'un any al Gavà, Eloi va tornar ja a Segona B (2007-08) i va viure el retorn a Segona A mig segle després de l'últim cop. Això sí, el debut a la categoria de plata no es produiria fins uns anys després (2012-13) quan de la mà del secretari tècnic Sergi Raset i de Rubi, tornaria a Montilivi. Des de l'aleshores, la història ja és prou coneguda. Garrotades contra Almeria, Lugo, Saragossa i Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/] i l'ascens a Primera del juny passat per, per fi, estrenar-se a Primera divendres contra el Leganés i tancar el cercle que va començar en aquell derbi contra el Figueres del 2004.

El cas d'Eloi Amagat és pràcticament inèdit al futbol espanyol als darrers temps. De fet, els casos de jugadors que hagin jugat des de Tercera fins a Primera divisió amb el mateix equip són ben pocs. El darrer abans d'Eloi va ser Manuel Lucena, amb el Granada, que va defensar els colors del club andalús a Tercera (2003-04), Segona B (06-10), Segona A (10-11) i Primera (11-13). Abans ho havia fet també José Ortiz amb l'Almeria. El davanter va culminar la fita el curs 2007-08 després d'haver estat a Tercera (99-00), Segona B (00-02) i Segona A (02-07) al club. A més a més, Ortiz havia jugat també a Segona B amb l'antic Almeria CF (97-99) que va desaparèixer el 1999 per donar lloc a l'actual UD Almeria. D'altres casos com el d'Eloi són Juanma Valero amb el Múrcia i Bravo i Basti amb el Màlaga. El primer va estar a Tercera (95-96), Segona B (96-00), Segona A (00-07) i Primera (03-04), mentre que els andalusos van viure el procés de refundació del Màlaga que els va dur de Tercera a Primera del 1994 al 2000.

Tant el Múrcia, com el Màlaga o l'Almeria són equips amb força història a Primera. El cas del Girona és més semblant al d'altres equips sense tan nom que en poc temps es van plantar a Primera Divisió sense que gaire gent s'ho esperés. A la dècada dels noranta, Albacete, Compostel·la i Extremadura van aconseguir ficar-se al mapa futbolístic de l'Estat arribant a la màxima categoria. En aquelles plantilles, que van passar en pocs anys de competir a Tercera a fer-ho contra el Barça o el Madrid hi va haver uns quants casos més com el d'Eloi. A l'Albacete per exemple, ho va aconseguir el mitjapunta creatiu Pedro Parada, que després de jugar a Tercera (81-82) i anar acumulant ascensos, va gaudir de la Primera la 91-92 en un equip on també hi havia l'actual president gironí, Delfí Geli. Al Compostel·la, els escollits que van entrar a la història van ser el davanter Suso Moure i el porter Ramón Docobo, que van començar l'ascensió meteòrica el curs 89-90 des de Tercera fins arribar a Primera (94-95). De la seva banda, quatre van ser els protagonistes de la gran escalada de l'Extremadura. Amador, Cortés, Félix Carvallo i el popular Pedro José van ser la columna vertebral del conjunt d'Almendralejo que, sorprenentment va passar de Tercera (89-90) a estrenar-se a Primera el curs 96-97. Uns quants anys abans, el Reial Burgos arribava a la màxima categoria (90-91) amb dos homes que havien tastat el fang de Tercera (84-85) com Jesús Tamayo i el porter Miguel Bastón, pare de l'actual davanter del Màlaga.

Sigui com sigui, són ben pocs els escollits que tenen l'honor d'haver estat i competit amb el mateix club des de Tercera Divisió a Primera. Els casos són escassos i Eloi Amagat sempre més podrà dir que ell va ser el primer i, com espera, l'únic, que hagi aconseguit jugar a Tercera, Segona B, Segona A i Primera amb el Girona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/18/fita-nomes-escollits/896622.html?utm_source=rss